

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου "για την προστασία της ελευθερίας της ανταπόκρισης και επικοινωνίας"

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

1. Η προστασία του απορρήτου της ανταπόκρισης και επικοινωνίας είναι ένα καιριο ατομικό δικαίωμα που προστατεύεται, στην ελληνική έννομη τάξη, από το άρθρο 19 του ισχύοντος Συντάγματος, σε συνδυασμό με την ομόλογη διαταγή του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και με μια δέσμη διατάξεων ποινικού κυρίως χαρακτήρα (όπως τα άρθρα 250 και 370 Α - 370 Δ του Ποινικού Κώδικα).

2. Το άρθρο 19 του Συντάγματος μπορεί να θεωρείται μεν ως πιο φιλελεύθερο από πολλά αντίστοιχα άλλων Ευρωπαϊκών χωρών (π.χ. το άρθρο 15 του Συντάγματος 1947/1967 της Ιταλίας, 173 του Συντάγματος 1972 της Ολλανδίας, 10 του Συντάγματος 1949 της Ομοσπονδιακής Γερμανίας), υπό την έννοια ότι επιτρέπει άρση του απορρήτου σε δύο μόνο περιοριστικώς αναφερόμενες (αν και γενικές) περιπτώσεις, παρουσιάζει όμως το πρόβλημα ότι δεν επαρκεί για την ουσιαστική προστασία του απορρήτου, αφού δεν θεσπίζει συγκεκριμένες εγγυήσεις κατά τη διαδικασία της άρσης του. Η ανάγκη όμως των σχετικών ασφαλιστικών δικλειδών έχει γίνει στις μέρες μας επιτακτική, αφού το απόρρητο έχει πλέον απομακρυνθεί από τις ιστορικές του καταβολές (σύμφωνα με τις οποίες έτεινε να ταυτισθεί με το απόρρητο των επιστολών) και συνδέεται ολοένα και πιο στενά με τις τεχνολογικές εξελίξεις και τα τεχνολογικά επιτεύγματα. Η αόριστη διατύπωση των όρων του άρθρου 19 έχει δημιουργήσει, κατά την ελληνική συνταγματική επιστήμη (βλ. ενδεικτικά Π. Παυλόπουλος "Οι σύγχρονες περιπέτειες του απορρήτου των ανταποκρίσεων"), τον κίνδυνο καταχρηστικής προσφυγής στην εξαίρεση που εισάγουν οι διατάξεις του.

3. Με το παρόν σχέδιο νόμου γίνεται, για πρώτη φορά ολοκληρωμένα, μία προσπάθεια να αντιμετωπισθούν αυτά τα προβλήματα. Το ζήτημα του απορρήτου των ανταποκρίσεων τίθεται στη θεσμική του διάσταση, υπό την οπτική δηλαδή όχι μόνο της εξισορρόπησης των δύο αντίρροπων συνταγματικών αξιώσεων, του σεβασμού ενός βασικού ατομικού δικαιώματος και της προστασίας της ίδιας της υπόστασης του κράτους, αλλά και της οριοθέτησης της διαδικασίας άρσης του απορρήτου. Καθιερώνονται αφ' ενός πρόσθετες εγγυήσεις για την προστασία του απορρήτου με την ίδρυση ανεξάρτητης Εθνικής Επιτροπής και συγκεκριμενοποιείται αφ' ετέρου τόσο η δικαστική αρχή που μπορεί να διατάξει την άρση του απορρήτου όσο και η διαδικασία που διέπει την άρση αυτή.

4. Η σύνθεση της Εθνικής Επιτροπής, καθώς και οι αρμοδιότητες και οι ευχέρειες που της παρέχονται με το παρόν σχέδιο νόμου, εγγυώνται τη διαφάνεια και το σεβασμό του κράτους δικαίου. Η παρουσία ανώτατου δικαστικού, Συμβούλου της Επικρατείας, ως προέδρου της Επιτροπής, η χωρίς παρεμβάσεις από μέρους της εκτελεστικής εξουσίας επιλογή του, καθώς και η εκπροσώπηση όλων των κομμάτων, που κατά τον Κανονισμό της Βουλής διαθέτουν κοινοβουλευτική ομάδα, συνιστούν πρόσθετες εγγυήσεις για τη λειτουργία της Επιτροπής εκτός κομματικών δεσμεύσεων και με τη μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα.

5. Για την κατάρτιση του παρόντος σχεδίου νόμου αντιλήθηκαν χρήσιμα στοιχεία τόσο από προγενέστερες ελληνικές προσπάθειες που έμειναν ατελέσφορες (πρόταση νόμου του Νοεμβρίου 1987, σχέδιο νόμου του

Π.Α.Σ.Ο.Κ. του Μαΐου 1993) όσο και από αντίστοιχους νόμους άλλων χωρών και κυρίως, όσον αφορά τις δικαστικές εγγυήσεις για την άρση του απορρήτου, του γερμανικού νόμου της 13.8.1968 "περί περιορισμού του επιστολικού, ταχυδρομικού και τηλεπικοινωνιακού απορρήτου". Στόχος του προτεινόμενου νομοθετήματος είναι ο συνδυασμός της ευελιξίας, αξιοπιστίας και αποτελεσματικότητας στη λειτουργία του οργάνου ελέγχου με την πληρότητα των ρυθμίσεων που αφορούν τη διακασία άρσης του απορρήτου από τη δικαστική αρχή.

Για τα επιμέρους άρθρα μπορούν να σημειωθούν τα εξής:

Άρθρο 1

Η Εθνική Επιτροπή που ιδρύεται για την προστασία του απορρήτου της ανταπόκρισης και επικοινωνίας αποτελεί ανεξάρτητη διοικητική αρχή που δεν υπόκειται σε οποιαδήποτε εποπτεία, εφόσον αποστολή της είναι η προστασία συνταγματικού δικαιώματος (Σ.τ.Ε. 872/1992). Η φύση της Επιτροπής επιβάλλει την παρουσία ανώτατου δικαστικού λειτουργού στη θέση του προέδρου της και μάλιστα μέλους του Συμβουλίου της Επικρατείας, εφόσον οι λειτουργοί της τακτικής πολιτικής και ποινικής δικαιοσύνης καλούνται - κατασταλτικά - να δικάσουν τα σχετικά με το απόρρητο των επικοινωνιών εγκλήματα. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής επιλέγεται από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, χωρίς καμία παρέμβαση από μέρους της εκτελεστικής εξουσίας. Τα υπόλοιπα μέλη που συγκροτούν την Επιτροπή είναι αφ' ενός μεν οι εκπρόσωποι των κομμάτων, ώστε να διασφαλίζεται η υπερκομματική λειτουργία της και αφ' ετέρου μία εξωκοινοβουλευτική προσωπικότητα, που ορίζεται από τον Πρόεδρο της Βουλής και που είναι απαραίτητη για το χαρακτηρισμό της Επιτροπής ως ανεξάρτητης διοικητικής αρχής (βλ. τη Γαλλική θεωρία για τις ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, κυρίως P. Sabourin "Les autorités administratives indépendantes, une catégorie nouvelle", καθώς και τη σύνθεση και τον τρόπο λειτουργίας της C.N.I.L. (Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés) στο J. Beer-Gabel "Le controle de l'administration par la C.N.I.L.").

Με τις διατάξεις του άρθρου 1 εισάγονται επίσης οι αναγκαίες αποκλίσεις από τους γενικούς κανόνες συγκρότησης και λειτουργίας των συλλογικών οργάνων της διοίκησης. Οι κανόνες αυτοί (βλ. και άρθρο 19 ν. 1595/1985) ισχύουν μόνο συμπληρωματικά. Στις επί μέρους ρυθμίσεις έχει γίνει προσπάθεια να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα που ανακύπτουν από τη σχέση ανάμεσα στο νόμο και τον Κανονισμό της Βουλής και που σχετίζονται με τον υπερκομματικό χαρακτήρα της Επιτροπής.

Άρθρο 2

Στο άρθρο αυτό οριοθετούνται οι αρμοδιότητες της Επιτροπής και περιγράφονται οι κυριότερες ελεγκτικές της ενέργειες. Καθορίζεται ο τρόπος που ενεργεί (συλλογικός κατ' αρχήν αλλά και με τη δυνατότητα ανάθεσης συγκεκριμένων πράξεων σε κλιμάκια) και που αποφασίζει η Επιτροπή, καθώς και οι εκθέσεις (ετήσιες και ειδικές) που συντάσσει και υποβάλλει στα αρμόδια όργανα.

Άρθρο 3

Στο άρθρο αυτό περιγράφεται η διαδικασία άρσης του απορρήτου για λόγους που έχουν σχέση με την εθνική

ασφάλεια. Αρμόδιος να αποφασίσει για την άρση είναι ο Εισαγγελέας Εφετών του τόπου της αιτούσας αρχής ή του τόπου όπου πρόκειται να υποβληθεί η άρση, μέσα σε 24 ώρες από την υποβολή της πρότασης από αρμόδια αρχή, ώστε να καθίσταται εφικτή η γρήγορη λήψη των απαραίτητων μέτρων.

Άρθρο 4

Στο άρθρο αυτό απαριθμούνται περιοριστικά τα κακουργήματα (αφού το άρθρο 19 του Συντάγματος κάνει λόγο για "ιδιαίτερα σοβαρά" εγκλήματα, βλ. Α. Μάνεση "Ατομικές ελευθερίες") για τη διακρίβωση των οποίων είναι δυνατό να αρθεί το απόρρητο των επικοινωνιών, με την πρόσθετη προϋπόθεση ότι η άρση θα πρέπει να είναι εντελώς απαραίτητη για τη διερεύνηση και την καταστολή των παράνομων πράξεων. Για λόγους πληρωτικότητας της προστασίας των ατομικών δικαιωμάτων αρμόδιο να διατάξει την άρση στις περιπτώσεις αυτές είναι το καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο Συμβούλιο Εφετών ή Πλημμελειοδικών, μετά από αίτηση που υποβάλλει ο επίσης αρμόδιος εισαγγελέας ή ανακριτής. Οι προθεσμίες κίνησης της διαδικασίας είναι και πάλι στενές (τρεις ημέρες για την εισαγωγή στο Συμβούλιο και 24 ώρες για την απόφαση του τελευταίου).

Άρθρο 5

Στις διατάξεις του άρθρου αυτού περιγράφονται τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει η διάταξη για την άρση του απορρήτου, τόσο στην περίπτωση λόγω εθνικής ασφάλειας όσο και για τη διακρίβωση εγκλημάτων. Προβλέπονται επίσης τα πρόσωπα στα οποία κοινοποιείται η διάταξη, οι εκθέσεις που συντάσσονται για την εκτέλεσή της, η χρονική διάρκεια της άρσης του απορρήτου και η τύχη των συλλεγέντων στοιχείων μετά τη λήξη της.

Άρθρο 6

Με το άρθρο αυτό παρέχονται οι αναγκαίες νομοθετικές εξουσιοδοτήσεις για τη ρύθμιση θεμάτων στελέχωσης της Επιτροπής, αποζημίωσης των μελών και των υπαλλήλων της, τεχνικής υποδομής καθώς και κάθε άλλη απαραίτητη πτυχή της λειτουργίας της.

Άρθρο 7

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Προεδρίας της Κυβέρνησης. Ειδικότερα:

1. Με τις διατάξεις των παρ. 1-4 συνιστάται Επιτροπή για την κατάρτιση ενός σύγχρονου Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας που θα ικανοποιεί μεταξύ άλλων τις ανάγκες της δημοκρατικής αρχής, της διαφάνειας, της αμεροληψίας, του κράτους δικαίου, της διοικητικής δράσης και αποτελεσματικότητας, της συμμετοχής των διοικουμένων και της πρόληψης της ανάγκης προσφυγής στα δικαστήρια. Περαιτέρω ρυθμίζονται τα θέματα της συγκρότησης, υποστήριξης και λειτουργίας της Επιτροπής.

2. Με τη διάταξη της παρ. 5 αφ' ενός αποκεντρώνεται η πώληση τευχών της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως

και άλλων εντύπων και βιβλίων του Εθνικού Τυπογραφείου για την αμεσότερη εξυπηρέτηση των ενδιαφερομένων και αφ' ετέρου εξαλείφεται ταυτοχρόνως κάθε περιθώριο ανάπτυξης παράνομης εμπορίας τευχών της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως.

3. Με τη διάταξη της παρ. 6 ρυθμίζεται το θέμα της συγκρότησης των επιτροπών των άρθρων 25 παρ. 3 και 26 παρ. 4, σε πολύ μικρά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, όπου αφ' ενός λόγω του ολιγαριθμού του υπηρετούντος προσωπικού σε καθένα από αυτά και αφ' ετέρου λόγω του μεγάλου αριθμού των νομικών αυτών προσώπων εντός της κάθε νομαρχίας, υπάρχει δυσχέρεια συγκρότησης των οικείων επιτροπών.

4. Με τις διατάξεις της παρ. 7 λαμβάνεται μέριμνα για την υπηρεσιακή τακτοποίηση υπαλλήλων που είχαν μεταταγεί ή μεταφερθεί σε άλλες υπηρεσίες, ως πλεονάζον προσωπικό και συνεπεία της υπηρεσιακής τους αυτής μεταβολής υπέστησαν βαθμολογική υποβαθμισμό.

5. Οι διατάξεις της παρ. 8 σκοπεύουν στην αποκατάσταση της εύρυθμης και αποδοτικής λειτουργίας του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης (Ε.Κ.Δ.Δ.), επειδή παρατηρείται το φαινόμενο της απασχόλησης στο Ε.Κ.Δ.Δ. ειδικού επιστημονικού προσωπικού βεβαρημένου με ποικίλα άλλα καθήκοντα, με αποτέλεσμα την πλημμελή λειτουργία του Ε.Κ.Δ.Δ.. Επίσης προβλέπεται η δυνατότητα θέσπισης ορίου ωρών διδασκαλίας, κατά διδάσκοντα, στα προγράμματα του Ε.Κ.Δ.Δ., υπουργείων και Ν.Π.Δ.Δ., ώστε να εκλείψει το φαινόμενο των υπερβολών και της ευνοιοκρατικής μεταχείρισης στην απασχόληση διδακτικού προσωπικού και να γίνεται δικαιότερη κατανομή των διδακτικών ωρών.

Άρθρο 8

Περιέχονται τελικές διατάξεις με τις οποίες καταργείται ρητώς μία σειρά από νομοθετικές διατάξεις που αντίκεινται στο άρθρο 19 του Συντάγματος και στις ρυθμίσεις του παρόντος σχεδίου νόμου.

Αθήνα, 26 Απριλίου 1994

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Αναστάσιος Ι. Πεπονής

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ
Γεράσιμος Αρσένης

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Α. Τσοχατζόπουλος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Αλέξανδρος Παπαδόπουλος

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Γεώργιος Κουβελάκης

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
Στυλ.-Άγγ. Παπαθεμελής

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Ιωάννης Χαρολάμπους

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στην εισηγητική έκθεση του σχεδίου νόμου "Για την προστασία της ελευθερίας της ανταπόκρισης και επικοινωνίας"

Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νομού καταργούνται

α) Το ν.δ. 792/1971 (ΦΕΚ 1)

Άρθρο 1

Απαρτίαστος απορρητός

1. Το απορρητόν των-επιστολών και της καθ' οιονδήποτε άλλον τρόπον ανταποκρίσεως είναι απαρτίαστος.

2. Παρέκκλισις από της δεσμεύσεως ταυτης επιτρέπεται μόνον κατά τας διατάξεις του παρόντος.

Άρθρον 2

Προϋποθέσεις αποδεσμεύσεως

1. Εισαγγελεύς ή οιοσδήποτε ανακριτικός υπάλληλος, εκ των εν άρθροις 33 και 34 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, ή άλλη αρμοδία αρχή, οσάκις εν τη εκτελέσει των καθηκόντων των κρίνουν ότι δια λόγους εθνικής ασφαλείας και δημοσίας τάξεως ή προς διακρίβωσιν απεχθών εγκλημάτων επιβάλλεται η αποδέσμευσις εκ του απορρητού των δια του ταχυδρομείου διαβιβαζομένων επιστολών, των τηλεγραφημάτων, των τηλεφωνημάτων, των τηλετυπικών μηνυμάτων και της δια παντός άλλου μέσου ανταποκρίσεως, δύνανται δι' εγγράφου αιτήσεως των προς τακτικόν ανακριτήν να ζητήσουν την άδειαν αποδεσμεύσεως εκ του απορρητού. Επί πλειόνων ανακριτών τον αρμόδιον ορίζει ο πρόεδρος πρωτοδικών. Εν τη αιτήσει εκτίθενται τα στοιχεία, εκ των οποίων προκύπτει η ανάγκη της αποδεσμεύσεως.

2. Ο διενεργών ανάκρισιν τακτικός ανακριτής επί περιπτώσεων, περί των η προηγουμένη παράγραφος, δικαιούται να προβή και αυτεπαγγέλτως εις την αποδέσμευσις εκ του απορρητού, εκδίδων περί τούτου ηπολογημένην πράξιν.

Άρθρον 3

Πράξις ανακριτού. Προσφυγή.

1. Ο τακτικός ανακριτής, εκτιμών την περίπτωσιν και τα προσκομιζόμενα στοιχεία, υποχρεούται να εκδώσιν ηπολογημένην πράξιν περί αποδοχής ή απορριψεως της αιτήσεως, εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από της λήψεως αυτής.

2. Κατά της απορριπτικής πράξεως του τακτικού ανακριτού δύνανται ο αιτών, εντός είκοσι τεσσάρων ωρών από της εκδόσεως αυτής, να ασκήσιν προσφυγήν ενώπιον του προέδρου πρωτοδικών, αποφαινομένου αμετακλήτως εντός τεσσαρακοντα οκτώ ωρών δι' ηπολογημένης πράξεως. Η προσφυγή κατατίθεται εις τον εκδόντα την πράξιν ανακριτήν.

Άρθρον 4

Χρονικά όρια.

1. Η πράξις του ανακριτού ή, εν περιπτώσει προσφυγής, η πράξις του προέδρου πρωτοδικών, η επιτρέπουσα την αποδέσμευσιν εκ του απορρητού, ορίζει την χρονικήν διάρκειαν της αποδεσμεύσεως, μη δυναμένη να υπερβή τας δέκα πέντε ημέρας, τα αρμόδια όργανα, ως και τα της εκτελέσεως της πράξεως.

2. Παράτασιν της αποδεσμεύσεως εκ του απορρητού πέραν των δέκα πέντε ημερών δύνανται να επιτρέψη ο

πρόεδρος πρωτοδικών, τη αιτήσει των εν άρθρω 2 αναφερομένων οργάνων ή του ανακριτού.

Άρθρον 5

Πειθαρχική δίωξις των υποχρεων υπαλλήλων.

Η υπο του υποχρεου υπαλλήλου παράβασις των διατάξεων του παρόντος συνιστά, ανεξαρτητως της ποινικής και αστικής ευθύνης αυτού, πειθαρχικόν αδίκημα δυνάμενον εν υποτροπή να επισυρη και την ποινήν της οριστικής παύσεως.

Άρθρον 6

Δίωξις του αναφερομένου.

1. Ποινική δίωξις κατά του αναφερομένου ένεκα αξιοποιων πράξεων τελουμένων δια της αναφοράς επιτρέπεται μόνον, μετα την τελικήν επ' αυτής απόφασιν της αρχής.

2. Πειθαρχική δίωξις κατα του αναφερομένου υπαλλήλου, ένεκα πειθαρχικών αδικημάτων τελουμένων δια της αναφοράς, ασκείται δια μετεγενεστέρας πράξεως εκείνης, διής εγνωστοποιήθη αυτώ η τελική απόφασις.

Άρθρον 7.

Άδεια της αρχής.

Δια την ποινικήν ή πειθαρχικήν δίωξιν του αναφερομένου, ένεκα αξιοποιων πράξεων ή πειθαρχικών παραβάσεων τελουμένων δια της αναφοράς, απαιτείται άδεια της αρμοδίας αρχής, προς ην απευθύνεται η αναφορά. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 54, 55 και 56 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρον 8.

Μεταβατικά διατάξεις.

Από της ισχύος του παρόντος καταργούνται ο Νόμος 149/1914, "περί της εις απάντησιν υποχρεώσεως των δημοσίων αρχών επί των υποβαλλομένων αυταίς αναφορών", τα άρθρα 1, 2, 3 παρ.4, άρθρον 4 παρ.2 και άρθρον 5 του Α.Ν. 13/1967, "περί λήψεως μέτρων τινών περί ταχείας διεξαγωγής των Διοικητικών Υπηρεσιών Δημοσίου και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου", ως και πάσα ετέρα διατάξις αναφερομένη εις τα δια του παρόντος ειδικώς ρυθμιζόμενα θέματα και αντικείμενη εις τας διατάξεις τούτου.

Άρθρον 9.

Έναρξις ισχύος.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως του δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

β) Το άρθρο 561 του Εμπορικού Νόμου

Άρθρ. 651. - Αι προς τον πτωχεύσαντα απευθυνόμεναι επιστολαί παραδίδονται προς τους συνδίκους, οίπινες τας αποσφραγίζουσιν εάν δε ο πτωχεύσας είναι παρών, παρευρίσκεται εις την αποσφράγισιν. Οι σύνδικοι παραδίδουσι προς τον πτωχεύσαντα τας ξένας της εμπορίας αυτού επιστολαί, υποχρεούμενοι ως προς αυτάς εις αυστηροτάτην εχεμύθειαν.

γ) Το άρθρο 1 παρ.1 περ.β του α.ν. 511/1947 (ΦΕΚ 299) που κυρώθηκε με το ν. 539/1948.

ΐβ) να ελέγχη την αλληλογραφίαν αυτών εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 22 του από 9/17 Ιουλίου 1923, Βασ. Διατάγματος.

δ) Το άρθρο 3 του ν. 4277/1929 (ΦΕΚ 265) που διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 52 παρ.3 του ν.δ. 165/1973 (ΦΕΚ 228).

Άρθρον 3

Απαγορεύεται η κατάθεση, η μεταβίβασις και η επίδοσις τηλεμάτων αντικειμένων εις τους νόμους, την δημοσίαν τάξιν, την ασφάλειαν του Κράτους ή τα χρηστά ήθη."

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Για την προστασία της ελευθερίας της ανταπόκρισης και επικοινωνίας

Άρθρο 1

**Αποστολή και συγκρότηση
Εθνικής Επιτροπής**

1. Ιδρύεται Εθνική Επιτροπή Προστασίας του Απορρήτου των Επικοινωνιών. Η Επιτροπή είναι ανεξάρτητη δημόσια αρχή εξυπηρετούμενη από δική της γραμματεία, στην οποία προΐστανται ο πρόεδρος της Επιτροπής.

2. Αποστολή της Επιτροπής είναι: α) η προστασία του απορρήτου των επιστολών και της τηλεφωνικής και κάθε άλλης μορφής τηλεπικοινωνιακής ανταπόκρισης ή επικοινωνίας κατά το άρθρο 19 του Συντάγματος, β) ο έλεγχος της τήρησης των όρων άρσης του απορρήτου που έθεσε η δικαστική αρχή.

3. Η Επιτροπή συγκροτείται:

α) από ένα σύμβουλο επικρατείας ή έναν πρώην ανώτατο δικαστικό λειτουργό, ως πρόεδρο, ο οποίος επιλέγεται από την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας μετά από πρόταση του προέδρου του. Η θητεία του προέδρου της Επιτροπής είναι διετής και μπορεί να ανανεωθεί για μία μόνο φορά. Ο εν ενεργεία σύμβουλος κατά τη διάρκεια της θητείας του ασκεί τα καθήκοντα του με παράλληλη, πλήρη ή μειωμένη, άσκηση των δικαστικών του καθηκόντων.

β) από ένα βουλευτή-εκπρόσωπο κάθε κόμματος που διαθέτει κοινοβουλευτική ομάδα κατά τον Κανονισμό της Βουλής. Ο εκπρόσωπος ορίζεται από τον αρχηγό του κάθε κόμματος με έγγραφη δήλωση που διαβιβάζεται στον Πρόεδρο της Βουλής και τον πρόεδρο της Επιτροπής.

γ) από μία προσωπικότητα εγνωσμένου κύρους και με ειδικές γνώσεις σε θέματα επικοινωνιών, ο οποίος ορίζεται από τον Πρόεδρο της Βουλής.

Η θητεία των μελών της Επιτροπής, εκτός του προέδρου της διαρκεί όσο και η βουλευτική περίοδος στη διάρκεια της οποίας ορίσθηκαν.

4. Οι αναπληρωτές του προέδρου της Επιτροπής και των άλλων μελών της ορίζονται όπως και τα τακτικά μέλη της.

5. Μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ο Υπουργός Δικαιοσύνης αποστέλλει ερώτημα στον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας για την κίνηση της διαδικασίας επιλογής του προέδρου της Επιτροπής, η οποία γίνεται σύμφωνα με το εδάφιο α' της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου.

Ευθύς μετά την επιλογή του ο πρόεδρος της Επιτροπής απευθύνεται με έγγραφό του στον Πρόεδρο της Βουλής για να του γνωρίσει τους εκπροσώπους των κομμάτων, κατά το εδάφιο β' της παραγράφου 3 του άρθρου 1, καθώς και την προσωπικότητα του εδαφίου γ' της ίδιας παραγράφου. Ο Πρόεδρος της Βουλής απευθύνει σχετικό ερώτημα στους αρχηγούς των κομμάτων για να του γνωρίσει εκαστος τον εκπρόσωπο του αντίστοιχου κόμματος μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών, μετά την πάροδο της οποίας η Επιτροπή συγκροτείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην επομένη παράγραφο.

6. Η Επιτροπή συγκροτείται εφόσον έχουν ορισθεί:

α) ο εκπρόσωπος του κυβερνώντος κόμματος (ή του μεγαλύτερου από τα κόμματα που συγκροτούν τυχόν κυβερνητικό συνασπισμό) και β) του κόμματος της αξιωματικής αντιπολίτευσης ή όλων των άλλων κομμάτων της αντιπολίτευσης. Σε κάθε περίπτωση απαιτείται ο ορισμός των εκπροσώπων δύο τουλάχιστον κομμάτων, από τα οποία το ένα δεν μετέχει στην Κυβέρνηση ούτε της παρέχει την εμπιστοσύνη ή την ανοχή του κατά την έννοια του άρθρου 84 του Συντάγματος, εκτός εάν όλα τα κόμματα του Κανονισμού της Βουλής παρέχουν την εμπιστοσύνη τους ή την ανοχή τους, οπότε απαιτείται ο ορισμός των εκπροσώπων τουλάχιστον δύο κομμάτων. Για τη συγκρότηση της Επιτροπής συντάσσεται πρακτικό κατά την πρώτη συνεδριάσή της, χωρίς να απαιτείται ή έκδοση διαπιστωτικής πράξης. Ο πρόεδρος της Επιτροπής γνωστοποιεί τη συγκρότηση και σύνθεσή της στον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Βουλής και τους Υπουργούς Προεδρίας της Κυβερνήσεως, Εθνικής Άμυνας, Δικαιοσύνης και Μεταφορών και Επικοινωνιών.

7. Συγκρότηση νέου κόμματος, συγχώνευση κομμάτων ή μεταβολή της κομματικής σύνθεσης της αντιπολίτευσης, κατά τη διάρκεια της ίδιας βουλευτικής περιόδου, συνεπάγεται αντίστοιχη ανασύνθεση της Επιτροπής, με ανάλογη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του άρθρου 1 παρ.5 και 6 του παρόντος νόμου.

8. Η Επιτροπή βρίσκεται σε απαρτία εφόσον:

α) παρίστανται περισσότερα μέλη της από αυτά που απουσιάζουν και

β) μεταξύ των παρόντων μελών της περιλαμβάνεται ο πρόεδρος της Επιτροπής ή ο αναπληρωτής του και ένα τουλάχιστον μέλος της που έχει ορισθεί από κομμάτι της αντιπολίτευσης.

9. Γραμματέας της Επιτροπής είναι ο γραμματέας του Συμβουλίου της Επικρατείας που αναπληρώνεται από το νόμιμο αναπληρωτή του. Η Επιτροπή μπορεί να συνεδριάσει και χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

10. Η Επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρο της όταν αυτός το κρίνει αναγκαίο ή όταν το ζητήσει μέλος της. Τα μέλη προσκαλούνται από τον πρόεδρο της Επιτροπής με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο.

11. Οι εκπρόσωποι των κομμάτων μπορούν να συνοδεύονται στις συνεδριάσεις και τις άλλες ενέργειες της Επιτροπής από ειδικούς τεχνικούς συμβούλους. Κάθε εκπρόσωπος κόμματος έχει δικαίωμα να ορίζει εναν ειδικό τεχνικό σύμβουλο, μετά από προηγούμενη γνωστοποίηση στον πρόεδρο της Επιτροπής του ονομαστος της ιδιότητας και των ειδικών προσόντων που διαθέτει ο οριζόμενος, ώστε να μπορεί να ανταποκρίνεται στα συγκεκριμένα καθήκοντά του. Ο πρόεδρος της Επιτροπής ενημερώνει τους εκπροσώπους των κομμάτων με τους ορισθέντες τεχνικούς συμβούλους. Σε περιπτώσεις που υπάρχουν αντιρρήσεις για ορισθέντα τεχνικά συμβούλους και ζητείται η αντικατάστασή του, αποφασίζει ο πρόεδρος της Επιτροπής μετά από συνεννόηση με τον εκπρόσωπο του κόμματος του οποίου η επιλογή συμφωνείται.

12. Η τελική συζήτηση της Επιτροπής για τη διασφάλιση και για τη λήψη των αποφάσεων διεξάγεται χωρίς την παρουσία τεχνικών συμβούλων. Οι τεχνικοί σύμβουλοι δεν έχουν αρμοδιότητα εκπροσώπησης ούτε μπορούν να προβαίνουν ατομικά σε οιαδήποτε πρόταση ή μνημόνιο από το νόμο ενεργεία επικαλούμενο, γενικά ή ειδική εντολή του αντίστοιχου μέλους της Επιτροπής.

Άρθρο 2

Μέσα ελέγχου

1. Για την εκπλήρωση της κατά το άρθρο 1 παρ. 5